

# Drahovská včielka

Školský časopis

Základná škola s materskou školou Drahovce

Ročník: VIII.

Číslo: druhé

Rok: 2016/2017



# OBSAH

Úvodník .....	3
Karneval .....	4
Korčuľovanie .....	4 - 5
Hollého pamätník .....	6
Lyžiarsky výcvik .....	7 - 8
Čitateľský maratón .....	9
Vynášanie Moreny .....	10
Slávik Slovenska .....	11
Deň narcisov .....	11
Štúrove a Hollého rétorické Drahovce .....	13
Divadelné predstavenie Puss in boots .....	13
Dni detskej knihy .....	14 - 15
Povesti .....	16 - 18
Deň Zeme .....	19
Exkurzia Plantex .....	20
Svätoplukovo kráľovstvo ožíva .....	21 - 23
Literárno – dejepisná exkurzia .....	24
Športové úspechy .....	25
Škola v prírode .....	26
Dopravné ihrisko .....	27
Zber papiera .....	27
Medzinárodný deň detí .....	28
Školské výlety .....	29 - 30
Eco tour .....	31
Naši deviataci .....	32

# Milí čitatelia!

Zdá sa nám, akoby to bolo len včera, keď sme sa všetci stretli 5. septembra v priestoroch našej telocvične, plní očakávaní, čo nám prinesie nový školský rok. Neuveriteľne rýchlo ubehol školský rok 2016/2017 a my Vám prinášame letné vydanie nášho školského časopisu Drahovská včielka ešte predtým, ako sa všetci rozídeme na prázdniny.

Skôr, ako si začneme naplno vychutnávať krásne slnečné dni, môžete si prečítať, ako sme oslávili Fašiangy, ako sa našim prvostupniarom páčilo na korčuľovaní a druhostupniarom na lyžiarskom a snowboardovom výcviku. Tak ako každý rok, tak aj v tomto roku sa u nás uskutočnila recitačná súťaž s názvom Štúrove a Hollého rétorické Drahovce. O tom, že vieme nielen recitovať, ale aj pekne spievať, sme sa mohli presvedčiť v speváckej súťaži Slávik Slovenska. Oslávili sme Dni detskej knihy sprevádzané bohatým kultúrnym a literárnym programom. Jar sme privítali vynášaním Moreny. To, že nám záleží na zdravom životnom prostredí, sme dokázali zberom papiera, odpadkov a rôznymi aktivitami, ktorými sme si pripomenuli Deň Zeme. Zabávali sme sa na Eco Tour s Martinom Madejom a Thomasom Puskaierom, ktorí nás poučili, ako správne separovať odpad. Absolvovali sme mnoho exkurzií, divadelné predstavenie a deti z prvého stupňa aj Školu v prírode či Dopravné ihrisko. Boli sme úspešní aj v športe, o čom svedčia aj pekné umiestnenia v rámci športových súťaží. 1. jún je Medzinárodným dňom detí a my sme ho oslávili rozličnými zábavnými a súťažnými aktivitami. Školský rok sme zavŕšili koncoročnými výletmi, kde sme si užili veľa zábavy.

Tento školský rok bol posledný, ktorý naši deviataci strávili v tejto škole. Za všetkých im chceme popriať veľa úspechov v ďalšom štúdiu na stredných školách. Nech naplno využijú vedomostný základ, ktorý získali a nech prekročia prah nových škôl tou správnou nohou.

Želáme Vám pohodové prežitie dvojmesačných letných prázdnin. Dni plné slnka, vody, smiechu, výletov a dovoleníek si užite v zdraví, aby sme sa v septembri všetci stretli oddýchnutí a plní nových síl.

Mgr. Stanislava Saganová

# KARNEVAL

K fašiangovému obdobiu neodmysliteľne patrí zábava, tanec, veselosť, ale aj prezliekanie sa do rozličných masiek. K zachovaniu tejto slovenskej tradície sme prispeli aj my v našej škole tým, že sme zorganizovali školský karneval dňa 1. 2. 2017. Zišli sme sa v budove telocvične, kde sa o 14:00 začala prehliadka masiek. Prišiel medzi nás pirát, policajt, slniečko, kovboj, Marge Simpsonová, jednooká príšerka z Monsters, a.s., čarodejnica, Indiánka, Snehulienka, princezná, čarodejník, psík, brušná tanečnica a mnoho iných zaujímavých masiek. Pán učiteľ Jošt s pani učiteľkou Drobnu si pre deti pripravili množstvo zaujímavých hier a súťaží. O hudbu sa postarali žiaci zo 7. A triedy. Po dvoch hodinách zábavy a tanca bolo ocenených 10 najkrajších masiek tohtoročného karnevalu. Čas Fašiangov príde znova o rok a my sa už teraz tešíme na budúcoročný karneval.



# KORČUĽOVANIE

Staré známe príslovie hovorí, že v zdravom tele je zdravý duch. Okrem cvičenia na hodinách telesnej výchovy je nášmu zdraviu prospešný aj prirodzený pohyb. Deti bavia pohyb spojený zároveň so zábavou, a takým je aj korčuľovanie. Žiaci prvého stupňa sa pod vedením pani učiteliek Rehákovej, Hazuchovej, Drobnej, Papovej a Buzikovej počas zimných mesiacov chodili korčuľovať na zimný štadión do Piešťan a ako sa im tam páčilo, si prečítate v nasledujúcich riadkoch:

„Na korčuľovanie chodím rád, pretože sa môžem hrať hokej. Môžem sa hrať na naháňačky.“ (Adam Lengsfeld)

„Na korčuľovanie chodím rád, pretože som sa tam naučil korčuľovať. Síce som padal, ale nebolelo to. Korčuľovať sa mi darí, je to zábava.“ (Filip Bazala)

„Na korčuľovaní sa mi páči všetko.“ (Nikolas Čurila)

„Na korčuľovanie chodím rád preto, lebo sa tam môžem korčuľovať. Veľmi ma baví korčuľovať.“  
(Tomáš Zurek)

„Na korčuľovaní mám rád to, že sa tam korčuľovať naučím. Už viem dosť rýchlo korčuľovať.“ (Matúš Nosko)

„ Na korčuľovanie chodím rada preto, že sa tam naučím lepšie a lepšie korčuľovať. Stretnem tam aj veľa nových ľudí, a to ma teší.“ (Tamara Šústová)

„Na korčuľovanie chodím rád. Páči sa mi tam preto, lebo som tam s kamarátmi.“ (Riško Michálek)

„Mám rada korčuľovanie, lebo je to zábava. Nepáči sa mi, že sme tam len dve hodiny.“ (Kristína Lajchová)

„Mám rád korčuľovanie, pretože už viem korčuľovať. Páči sa mi tam všetko. Korčuľovanie je zábava.“  
(Michal Lajcha)

„Mám rád korčuľovanie, pretože som sa tam naučil korčuľovať. Páči sa mi tam všetko.“ (Timotej Lajcha)

„Páči sa mi na korčuľku, že sa môžem korčuľovať. Nepáči sa mi, že sme len dve hodiny.“ (Karin Slobodová)

„Na korčuľku sa mi páči ľad, deti, prostredie, všetko. Nepáči sa mi, že korčuľku nie je v Drahovciach.“  
(Filip Rolník)

„Páči sa mi korčuľovať. Nepáči sa mi šmykľavý ľad a padanie.“ (Oliver Kováč)

„Mám rád korčuľku preto, lebo sa tam môžem korčuľovať. Nemám rád, keď musíme ísť domov.“  
(Dominik Dobrovoľný)

„Páči sa mi to, že som sa naučil korčuľovať.“ (Matúš Bielik)

„Na korčuľku chodím rada, lebo som tam s kamarátmi a kamoškami. Super je, že je tam automat.“  
(Soňa Pavelková)



# HOLLÉHO PAMÄTNÍK

Každoročne sa v školách Trnavského kraja organizuje recitačná súťaž v poézii a próze s názvom Hollého pamätník, ktorej cieľom je prostredníctvom prednesu sprostredkovať literárnu a umeleckú hodnotu textu a viesť deti k záujmu a poznávaniu literatúry.

V piatok 10. 3. 2017 prebehlo v priestoroch našej knižnice školské kolo Hollého pamätníka. Zúčastnili sa mladší i starší žiaci, ktorí nám predstavili zaujímavé literárne texty a v spojení s umeleckým prednesom obohatili svojich poslucháčov, ktorými boli deti našej školy. Výkony recitátorov hodnotila porota v zložení PhDr. Miroslava Rojková, Mgr. Stanislava Saganová a Mgr. Lenka Vančová. Víťazi, ktorí obsadili 1. miesto v jednotlivých kategóriách, sa zúčastnili okresného kola v Piešťanoch.

## I. KATEGÓRIA

	Poézia	Próza
1.	<b>Nikolas Masaryk (3.B)</b>	<b>Filip Bazala (3.A)</b>
2.	Timotej Janovský (2.A)	-----
3.	Uliana Sikomas (2.A)	-----

## II. KATEGÓRIA

	Poézia	Próza
1.	<b>Jakub Marcius (6.A)</b>	-----
2.	-----	Timea Maceková (6.A)
3.	Kristián Šípoš (5.A)	Alica Rusnáková (5.A)

## III. KATEGÓRIA

	Poézia	Próza
1.	<b>Timea Brezovská (8.A)</b>	<b>Erik Jánoš (9.A)</b>
2.	Martin Segeš (7.A)	Nela Balonová (7.A)
3.	Nikola Ščipáková (9.A)	Dávid Holík (8.A)



# LYŽIARSKY VÝCVIK

V dňoch od 12. - 17. 2. 2017 žiaci 5. – 9. ročníka absolvovali lyžiarsky a snowboardový výcvikový kurz v Jasenskej doline pod vedením pani riaditeľky a pánov učiteľov Berlanského a Jošta. Prinášame vám dojmy našich siedmakov, ktorí sa lyžiarskeho zájazdu zúčastnili po prvýkrát.

*Aj tento rok bola naša škola na lyžiarskom výcviku. Konečne som sa dočkal aj ja. Bol som plný očakávaní, čo nové tam zažijem. Na izbe som bol s Lubom, Maťom a Martinom. Boli sme super partia. Naš dozor bol tiež super. O 22:00 sme mávali večierku.*

*Väčšinou sme sa na izbe rozprávali alebo sme hrali karty. Lyžovanie bolo tiež super. Naučili sme sa lyžovať všetci. Po celom týždni sa nechcelo ísť nikomu domov. Škoda, že sme tam nemohli zostať dlhšie. Pre mňa to bol nezabudnuteľný zážitok. Už teraz sa teším, čo ma čaká na lyžiarskom o rok.*  
(Adam Holík)

*Na lyžiarsky sme cestovali autobusom. Šli sme v dátume od 12. - 17. 2. 2017 a cestovali sme 3 hodiny. Prišli sme o 11:00 pred obedom. Dostali sme čas vybalit' sa a poobede sme išli na svah. Niektorí už vedeli lyžovať a niektorí sa ešte len učili. Ja som vedel lyžovať.*

*Na svah sme chodili každý deň ráno o 9.15 a na chatu sme sa vracali o 12.15, poobede sme na svah chodili o 14.00 a lyžovali sme do 16.00. V stredu bola výnimka, poobede sme odpočívali a šli sme na večerné lyžovanie. Na izbe som býval s Filipom Zivčákom, Marekom Kosom a Martinom Janovským. Odchádzali sme v piatok o 14.00 a domov sme prišli o 18.30.*  
(Patrik Hargaš)

*Na lyžiarsky výcvik som sa veľmi tešil. Oblubujem šport, preto som bol rád, že sa naučím lyžovať. Po príchode do Jasenskej doliny sme vyložili lyže a ubytovali nás v spoločnej chate. Po ubytovaní sme sa išli lyžovať. Hneď prvé pocity boli dobré, hoci som párkrát spadol. O tri dni som už išiel na lanovku. Veľmi sa mi páčilo spúšťať sa z veľkého svahu. Počasie bolo dobré, celý týždeň nám svietilo slnko. Som rád, že som sa za krátky čas naučil lyžovať. Na budúci rok by som chcel ísť znovu, aby som sa vedel lyžovať ešte lepšie.*

(Filip Zivčák)

*Vyrazili sme nedeľu skoro ráno autobusom. Boli sme rozdelení na lyžiarov a snoubordistov. Keď sme prišli do svojich izieb, tak sme sa vybalili a prichystali posteľe a hneď sme sa išli učiť lyžovať. Lyžovali sme sa dvakrát denne a pomaly sme sa zdokonaľovali. Nieкто bol lepší a nieкто menej lepší, ale vedeli to všetci. Bolo to super a určite by som išiel znova. Moje pocity z lyžiarskeho sú dobre.*

(Filip Pápež)

*Veľmi som sa tešil na lyžiarsky, konečne som chcel vyskúšať lyžovanie. S malou dušičkou som stál kolmo na svahu a celkom som sa aj bál. No dopadlo to nad moje očakávanie. Išlo nám to celkom dobre. Na druhý deň poobede sme už išli s veľkou radosťou aj na pome. K nám na chatu sa chodili najesť chalani, s ktorými som bol kamarát. Celý týždeň na lyžiarskom bol super.*

(Martin Segeš)

*Keď sme sa prvý deň učili lyžovať, tak sme sa iba spúšťali, učili brzdiť a šliapali sme. V stredu sme išli aj na večerné lyžovanie a bolo o niečo lepšie od toho denného. Bol tam krásny výhľad. Posledný deň sme ukončili obedom a vyrazili sme domov. Určite tam chcem ísť aj na budúci rok.*

(Adriana Dusíková)

*Dňa 12. februára sme cestovali na lyžiarsky výcvik so školou. Išli sme do Jasenskej doliny. Bolo tam výborne, učitelia boli super. Na izbe sme boli štyri dievčatá. Lyžovali sme zväčša do 16:00, potom sme mali voľno, mohli sme sa hrať hry a zabávať sa. Veľmi rada by som sa tam o rok vrátila.*

(Nela Balonová)

*Po príchode do Jasenskej doliny sme sa začali učiť snowboardovať a lyžovať. Prvý večer sme sa najviac zabávali, ale aj ostatné večery boli zábavné. Najšikovnejší z nás sa naučili lyžovať a snowboardovať už po prvom dni. V stredu sme sa učili na svahu robiť otočky na snowboardoch. Ja som sa spúšťal celkom pomaly a chcel som urobiť pootočenie, zahranil som, hodilo ma dopredu a pri páde som si zlomil ruku. Prišla sanitka, ktorá bola zavolaná Nine a rovno vzali aj mňa. Keď som sa vrátil z nemocnice, čakali sme aj s Ninou na odvoz domov. Takto predčasne bol ukončený môj snowboardový výcvik, na ktorý nezabudnem. O rok to pôjdem skúsiť znovu.*

(Samuel Karaba)

*Tento rok sa celá naša trieda zúčastnila lyžiarskeho zájazdu zo školy. Všetkým sa nám tam páčilo. Nevedel som sa lyžovať, tak isto ako väčšia triedy. Bola tam dobrá atmosféra a tiež dobrí inštruktori. Bol som na izbe s Borisom Grznárom a Filipom Pápežom. Veľmi sa mi tam páčilo.*

(Milan Valovič)

*Všetci sme sa tešili na lyžiarsky. Bola som na izbe s Máriou Matejčíkovou, Ad'kou a Nelkou. Bola tam celkom zábava. Ani sme sa nenazdali a už bol piatok a išli sme domov. Chceli sme tam ešte zostať, lebo tam bolo top. Určite by som rada šla aj na budúci rok.*

(Adriana Heráková)

*Na lyžiarsky sme išli do Jasenskej doliny. Začínali sme sa lyžovať na malom svahu. Od stredy sme už chodili sami na veľkom svahu. V piatok sme išli poslednú jazdu a potom sme museli ísť už domov. Nikomu z nás sa nechcelo odísť.*

(Lukáš Cesnek)

*Chata bola pekná. Na izbe som bol s Martinom, Ľubom a Adamom. Naučili sme sa lyžovať a snowboardovať. Posledný deň sa nám nechcelo ísť domov. Bol som spokojný aj napriek tomu, že sme boli ubolení z pádov, ale plní nových zážitkov.*

(Matej Brezovský)





# ČITATEĽSKÝ MARATÓN

Marec je často označovaný ako mesiac knihy. Svoje čitateľské schopnosti sme si zmerali v súťaži s názvom Čitateľský maratón, ktorá prebiehala v našej školskej knižnici dňa 22. 3. 2017. Hlavnou podmienkou nebola rýchlosť a plynulosť čítania, ale správnosť. Každý súťažiaci prečítal v jednom kole jednu vetu, v ktorej sa nesmel pomýliť. Ak sa pomýlil, ale dokázal sa opraviť, zostal v hre aj naďalej. Žiaci preto museli pozorne sledovať text. Ak urobili chybu, odchádzali zo súťaže. Každý súťažiaci dostal účastnícky list, na ktorom mal zapísané svoje meno, poradie a čas, koľko vydržal čítať bez prestávky.

## Mená žiakov, ktorí sa súťaže zúčastnili

5. ročník	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník
Dzuro Nikolas	Babečka Matej	Brezovský Matej	Dzurová Laura	Gabriš Matúš
Fusková Veronika	Maceková Timea	Hargaš Patrik	Holík Dávid	Jánoš Erik
Oríšeková Shady	Miklovičová Klaudia	Holík Adam	Fuska Martin	Šúst Adrián
Surový Filip	Lajchová Deana	Segeš Martin	Matejčíková Mária	Vavruš Roman

Z postupne odchádzajúcich žiakov zostal iba jeden víťaz, v našom prípade víťazka **Veronika Fusková z 5.A**, ktorá dokázala čítať bez prestávky **1 hodinu 6 minút a 6 sekúnd**. Za prvenstvo si odniesla diplom a peknú knihu. Víťazke blahoželáme a všetkým prajeme, nech aj naďalej radi čítajú knihy a objavujú v nich neoceniteľné poklady a vedomosti.



# VYNÁŠANIE MORENY

Tradicia vynášania Moreny má svoje korene v starom pohanskom zvyku, kedy sa ľudia týmto spôsobom chceli rozlúčiť so studenou zimou a privítať teplú a životodarnú jar. O tom, ako sme my v Drahovciach zachovali tento zvyk, uverejnil Piešťanský týždeň v čísle 13 článok pod názvom „Morenu v Drahovciach utopili školáci“. Autorkou článku je naša pani riaditeľka PhDr. Miroslava Rojková a celý si ho môžete prečítať v nasledujúcich riadkoch.

*Ukončenie zimy a príchod jari sú spojené s ľudovou tradíciou, akou je vynášanie Moreny, jej upálenie a utopenie. Tento rituál sa zachováva aj v Drahovciach.*

*V posledný marcový deň bolo na drahovskej škole veľmi rušno. Prípravy boli v plnom prúde – posledné spevácke skúšky, obliekanie do krojov, odievanie slamenej bábky Moreny a dobrá nálada. Morena, ktorá symbolizuje slovanskú bohyňu zimy a smrti, dostala svoju podobu v rukách žiaka 7. ročníka Martina Segeša, ktorý má k zachovaniu ľudových tradícií veľmi blízko. Z dvoch drevených krížov obalených slamou vytvoril bábku a spolu so spolužiakmi ju obliekli do ženských šiat. Sprievod sa pohol od školy smerom k jazeru, „Pod Cigáňom“. K žiakom sa pridali aj obyvatelia Drahoviec rôznych vekových kategórií. Deti v krojoch niesli Morenu za krásneho slnečného počasia k jazeru, kde bolo počuť ich spev, ale i hovorené slovo. Vyzlečenú Morenu zapálili a hodili do vody, aby privolali nielen jar, ale vyhнали z dediny smrť a choroby.*

*O tom, že to myslíme s uctievaním tradícií v škole vážne, svedčí aj náš kútik ľudových tradícií zriadený vo vestibule školy a aj iné aktivity podporujúce regionálnu výchovu a zážitkové učenie.*

*Nápad oživiť starý zvyk sa ukázal ako veľmi dobrý. Znak prebudenia sa prírody v podobe rituálu pálenia Moreny naše deti prežívali do špiku kostí. Ich radosťou žiariace oči a veselý spev bol dôkazom toho, že všetko malo svoje opodstatnenie. Jar v Drahovciach sa môže začať.*

*Sme veľmi radi, že naši žiaci majú vzťah k takým hodnotám, akými sú tradície nášho ľudu. Nadšené deti, spokojní rodičia, starí rodičia, ktorí sa presvedčili, že tradície v drahovskej škole majú svoje miesto - to bola najväčšia odmena, akú sme si mohli priať.*



# SLÁVIK SLOVENSKA

Z úcty k ľudovým tradíciám sa každoročne v našej škole organizuje spevácka súťaž s názvom Slávik Slovenska, v ktorej deti súťažia v interpretácii ľudových piesní. A tak dňa 6. 4. 2017 zneli našou knižnicou krásne ľudové piesne v podaní našich žiakov. Súťaž prebiehala v dvoch kategóriách. Do prvej kategórie boli zaradené deti 1. – 3. ročníka, do druhej kategórie žiaci 4. – 6. ročníka. Spevácke výkony hodnotila porota v zložení PhDr. Miroslava Rojková, Mgr. Nataša Pažitná a Mgr. Katarína Hazuchová. Víťazi, ktorí obsadili prvé tri miesta, boli odmenení diplomami a peknými knihami.

## Výsledky v jednotlivých kategóriách:

	<i>I. kategória</i>	<i>II. kategória</i>
1.	Laura Manáková - 1.A	Matej Babečka - 6.A
2.	Lucia Stodolková - 2.A	Jakub Marcius - 6.A
3.	Tamara Šústová - 3.A	Alica Rusnáková - 5.A



# DEŇ NARCISOV

Deň narcisov je verejná zbierka Ligy proti rakovine a tento rok sa konala už po 21.-krát. Ulice miest a obcí sa 7. 4. 2017 naplnili žltými narcismi, ktoré sú symbolom vyjadrenia gesta podpory a spolupatričnosti s tými, ktorí trpia týmto ochorením. Aj my sme sa rozhodli pomôcť v tomto projekte tým, že sme zbierali symbolické finančné prostriedky v našej základnej a materskej škole.

Každý, kto chcel, mohol vhodiť peniažky do zapečatenej škatule, ktorú mali na starosti deviatačky Kristína Brezovská a Veronika Brezovská. Spoločnými silami sa nám podarilo vyzbierať 228,54€. Touto cestou ďakujeme všetkým žiakom a učiteľom, ktorí prispeli do zbierky ku Dňu narcisov.



# ŠTÚROVE A HOLLÉHO RÉTORICKÉ DRAHOVCE

Každý rok prebieha v našej škole recitačná súťaž pomenovaná po dvoch slovenských veľikánoch - Ľudovítovi Štúrovi a Jánovi Hollom - Štúrove a Hollého rétorické Drahovce. Tento rok tomu nebolo inak, a tak sa 10. 4. 2017 uskutočnilo školské kolo. Súťaž prebiehala v dvoch kategóriách. Žiaci zaradení do prvej kategórie boli zo 4. – 6. ročníka, vyžrebovali si text (rozprávku, bájku, krátky príbeh) v rozsahu 200 slov bez záveru. Ich úlohou bolo do troch minút rozpovedať obsah textu s dotvorením vlastného záveru, pričom čas na prípravu mali desať minút. Žiaci 7. – 9. ročníka z druhej kategórie najprv predniesli doma pripravený vlastný text (rozprávanie, úvahu) na ľubovoľnú tému, ktorý museli odprezentovať v priebehu 3 – 5 minút. Potom bolo ich úlohou interpretovať vyžrebovanú (nezverejnenú) tému – rozprávanie s opisným prvками v priebehu troch minút, pričom čas na prípravu mali takisto 10 minút.

Súťažiaci v **I. kategórii**: Daniel Prekop, Maximilián Fedora (4. ročník), Filip Surový, Ingrid Zacharová (5. ročník), Matej Babečka, Jakub Marcus (6. ročník)

Súťažiaci v **II. kategórii**: Filip Zivčák (7. ročník), Dávid Holík, Tímea Brezovská (8. ročník)

Porota v zložení Mgr. Stanislava Saganová, PhDr. Miroslava Rojková pod vedením predsedníčky poroty Mgr. Lenky Vančovej rozhodla o víťazoch, ktorí postúpia do krajského kola tejto súťaže.

	<b>I. kategória</b>	<b>II. kategória</b>
<b>1.</b>	Matej Babečka – 6.A	Tímea Brezovská – 8.A
<b>2.</b>	Jakub Marcus – 6.A	Dávid Holík – 8.A
<b>3.</b>	Filip Surový – 5.A	Filip Zivčák – 7.A



# KRAJSKÉ KOLO

5. 5. 2017 sa uskutočnilo krajské kolo tejto rétorickej súťaže.

V priestoroch školskej knižnice sa zišli najlepší detskí rozprávači základných škôl Trnavského kraja.

Porotu tvorili dve slovenské spisovateľky - Viera Valachovičová Ryšavá a Marina Mesárošová, a naša bývala pani učiteľka Renáta Daajová. Víťazmi sa stali Emma Halmešová zo ZŠ Koperníkova



v Hlohovci a Matúš Bena zo ZŠ na Námestí Slovenského učeného tovarišstva v Trnave, ktorí budú reprezentovať kraj v celoslovenskej súťaži vo Zvolene.

## DIVADELNÉ PREDSTAVENIE PUSS IN BOOTS

Dňa 11. apríla sa žiaci 4. a 5. ročníka pod vedením pani učiteliek Mgr. Zuzany Bokorovej a Mgr. Gabriely Buzikovej zúčastnili divadelného predstavenia v anglicko-slovenskom prevedení s názvom Puss in Boots.

Veselá anglicko-slovenská rozprávka s pesničkami je o netradičnom dedičstve v podobe kocúra, ktorý chce, aby mu jeho ustráchaný pán dal ušit' čižmy a on ho potom za odmenu privedie k bohatstvu a k láske krásnej princeznej. Rozprávka nás poučila o tom, že sa netreba zľaknúť príležitosti, nevzdávať sa, skúšať šťastie a vytrvať v úsilí, aby sa veci menili k lepšiemu.

Toto predstavenie bolo nielen veľmi zábavné, milé a poučné, ale bolo aj vynikajúcou učebnou pomôckou. Vtipný a pútavý dej bol doplnený chytľavými anglicko-slovenskými pesničkami, ktoré sme mali možnosť naučiť sa ešte pred samotným vystúpením. Striedali sa činnosti - piesne s hrou, použitie anglických fráz aj s následným prekladom. Predstavenie sa páčilo nielen deťom, ale aj pani učiteľkám

☺ Radi sa zúčastníme i budúci rok.

Mgr. Zuzana Bokorová

# DNI DETSKEJ KNIHY

Motivovať deti k čítaniu a k návšteve knižníc si za svoj cieľ zvolil celoslovenský festival s názvom Dni detskej knihy, ktorý zorganizovala v dňoch 10. – 12. 4. 2017 Mestská knižnica v Piešťanoch. Počas tohto podujatia mali deti možnosť osobne sa stretnúť a porozprávať so slovenskými spisovateľmi, ilustrátormi a vydavateľmi kníh. Festival prebiehal nielen v piešťanskej knižnici, ale aj v základných a materských školách okolitých obcí. Jednou z nich boli aj Drahovce.

V utorok 11. 4. 2017 o 9:00 sa žiaci z 3. A a z 3. B stretli s tvorcami a vydavateľmi časopisu pre deti *Slniečko* - s pani Martou Šurinovou a Ľubicou Kepištovou. Program mal výstižný názov „*Prišlo k nám Slniečko...*“ a okrem stretnutia s tvorivým tímom tohto detského časopisu mali deti možnosť pozrieť si výstavu „*Rozprávkové Slniečko*“ – spoločný projekt Literárneho centra, redakcie časopisu *Slniečko* a študentov ilustrácie VŠVU v Bratislave.

Deti z CVČ Drahovce predviedli kultúrny program s vlastnými scénkami, pripravenými v rámci projektu *Odysea Mysle*.



V ten istý deň o 14:00 bola otvorená výstava ľudových rozprávok z krajín Európskej únie zo zbierok BIBIANY s názvom „*Európske rozprávky*“, na ktorej sa zúčastnili deti zo školského klubu ale aj iné, ktoré mali záujem.

Hneď na úvod sa predstavili študenti 3. ročníka Ateliéru muzikálového herectva Divadelnej fakulty JAMU (Janáčkovej akadémie múzických umení v Brně) v kultúrnom programe zloženom z hudobných ukážok z českých muzikálov, šansónov a populárnych piesní. Kurátorka výstavy, pani Hana Ondrejčíková z BIBIANY, predstavila výstavu, ktorá putuje po celom Slovensku a teraz je v Drahovciach. Zahŕňa 130 kníh z rôznych európskych krajín (Slovensko, Česko, Maďarsko, Anglicko, Grécko,...) a je obohatená aj o ilustrácie z kníh, ktoré boli ocenené v rámci rôznych ročníkov súťaže Bienále ilustrácií Bratislava (BIB).

Po vernisáži sa niektoré deti zúčastnili tvorivej dielne (workshopu) s názvom „*NA VANDROVKE*“ pod vedením Janky Michalovej na motívy ľudovej rozprávky *Ako išlo vajce na vandrovkú*.

V stredu 12. 4. 2017 si druháci a tretiaci pozreli netradičné maňuškové divadlo v podaní študentov bábkoherectva Barbory Šoganovej, Jany Bartošovej, Šimona Králik a Tatiany Galambošovej s názvom „Fayelská tragédia alebo hrôzostrašná história“. Predstavenie vzniklo na motívy knihy Hrôzostrašná história – Stuchnutý stredovek od autora Terryho Dearyho. Deti tak mali možnosť vydať sa na zábavný výlet do stredoveku, kde sa mohli dozvedieť, ako to vyzeralo na svete za dávnych čias, keď boli rytieri udatní, dámy nosili vysoké špicaté klobúky, nevoľníci sa búrili alebo čo musel vedieť dvorný šašo.



V ten istý deň mali žiaci 6. a 7. ročníka príležitosť stretnúť sa s obľúbenými autormi – Toňou Révajovou, Jozefom Lenhartom a Beátou Panákovou na besede s názvom „Johankine obľúbené báje a povestí“. Spisovatelia si zaspomínali na svoje literárne začiatky, priblížili deťom vznik svojich diel, kde nachádzajú inšpiráciu i to, aké sú ich plány na najbližšie obdobie. Žiaci si mohli prelistovať knihu od Jozefa Lenharta Cinka Panna, štyri knihy o Johanke zo Zapadáčikova od Tone Révajovej. Zároveň si vypočuli krátku ukážku z knihy Cinka Panna, ktorú odinterpretoval samotný Jozef Lenhart. Keďže jeho najbližším plánom je vydať knihu povestí aj o Drahovciach, úlohou našich žiakov bolo napísať povesť viažucu sa k ich rodnej obci. V nasledujúcich riadkoch si môžete prečítať výber tých najkrajších.



## **POVEŠŤ O DRAHOVCIACH**

*Tam, kde sa dnes rozprestiera dedina Drahovce, boli kedysi iba lúky. Potom sa tam postavila malá osada, ktorá mala mnoho názvov. Ten prvý bol názov Važina.*

*Malá dedinka Važina sa pomaly rozrastala. Na brehu rieky Váh vznikla ešte jedna menšia dedinka, ktorú nazvali Baková. Pri dedinke Baková stál aj hrad. Jedného obyčajného dňa sa cez brod dostali nepriateľské turecké vojská, ktoré spustošili skoro celú Bakovú a aj Važinu. Lenže pod hostincom mali vykopanú protitureckú skrýšu. Celá dedinka sa išla schovať do skrýše. Keď prišli Turci, nikoho tam nebolo, všetci boli poschovávaní. Turci prehladali celú dedinu, ale nikoho a nič cenné tam nenašli. Vlastne našli, ale to bol iba zvon vo zvonici. Tak aspoň ten zvon zobrali a zvonnicu podpálili. A išli pustošiť ďalej. Zvon však cestou stratili a nikto z Turkov si to nevšimol. Všetci dedinčania povyliezali zo skrýše a boli radi, že turecký vpád prežili.*

*Jedného chladného a daždivého dňa sa vylial Váh zo svojho koryta a zatopil dedinku Baková a skoro aj dedinku Važina. Obyvatelia Bakovej nemali kam ísť. Novú dedinu už postaviť nedokázali, pretože všetok stavebný materiál im zobrala voda. Nezostávalo im nič iné, ako sa pripojiť k neďalekej dedinke Važina. Ale obyvatelia Važiny nechceli, aby sa k nim pripojili, tak im začali draho predávať pozemky. Obyvatelia Bakovej im dali takú sumu, na akej sa dohodli. Lenže Važinčanom sa tá suma zdala veľmi malá, tak im museli sľúbiť, že im postaví novú zvonnicu. Bakovčania s tým súhlasili a novú zvonnicu postavili.*

*Do Važiny sa nasťahoval zemepán Ján Koller, ktorý si z hostinca urobil kaštieľ. Počas prestavby hostinca našiel debničku s mincami. Zemepán dal debničku zakopať a odložiť na horšie časy. V tej dobe vo Važine pôsobil rád jezuitov a tí mali pri kostole pustovňu. Kostol bol vtedy v dezolátnom stave, bolo treba ho zbúrať a postaviť nový. „Ale z čoho?“ pomyslel si zemepán Ján Koller. A napadlo mu, že vykope debničku, čo vtedy zakopal. Tak aj spravil a zobral si toľko, koľko potreboval. Vlastne musel zobrať všetko, pretože na stavbu potreboval šesťsto zlatých a mal len dvesto. Tak sa rozhodol predat' polia, ktoré vlastnil. Kúpil ich od neho richtár mesta Piešťany. A tak dal zemepán postaviť kostol. Stavali rok, druhý, tretí a kostol bol konečne dokončený. Stálo ich to šesťsto zlatých, ktoré získali za draho predané polia.*

*Potom dostala dedinka Važina názov Vágdebréd kvôli hradu. Dedina bola potom ešte raz premenovaná na Drahovce kvôli draho predaným pozemkom ľuďom z Bakovej.*

*Ondrej Dzuro, 6.ročník*

## **KDE SA VZALA V DRAHOVCIACH STOROČNÁ LIPA**

*Jedného dňa sa v Drahovciach objavilo krásne dievča. Nikto nevedel, kde sa vzala. No jednému chlapcovi menom Jozef sa veľmi zapáčila. Jednej noci sa rozhodol, že ju bude sledovať. Videl, ako sa dievča premenilo na vílu. Jozef najskôr neveril vlastným očiam. Potom mu to dievčina všetko vysvetlila. O niekoľko dní začali tvoriť pár. Jozef to od šťastia porozprával ostatným ľuďom. Tí mu závideli, a preto sa rozhodli, že sa ho zbavia a vyhodia ho z dediny. Víla dala Jozefovi malú škatuľku, v ktorej bolo zázračné semienko vo veľkosti fazuľky. O pár dní Jozef fazuľku zasadil. Ľudia sa veľmi čudovali, čo za strom to rastie, pretože bol iný ako ostatné stromy. Bol kúzelný. Jozef sa o stromček poctivo staral. Nakoniec zistil, že strom sa volá lipa.*

*Jedného dňa Drahovce postihla veľká kalamita. Blesk zasiahol aj Jozefovu lipu a začala horieť. Jozef sa ju snažil uhasiť, ale márne. Nepodarilo sa mu to. Po búrke bol smutný, lebo jeho lipa zhorela. No vtom si všimol, že na tom mieste, kde predtým rástla, je malá fazuľka a za ňou stojí jeho víla. Jozef ju chcel objasť, ale vtom zmizla. Zobral si teda fazuľku a znova ju zasadil. Ale tentoraz na inom mieste. Presne na tom, kde sa s vílou prvýkrát stretli. A tam rastie dodnes.*

*Timea Maceková, 6. ročník*

## **PRIEVOZNÍK**

*Bol teplý augustový večer. Prievozník Rudolf, tak ako po iné večery a roky, prevážal ľudí na plti z jednej strany Váhu na druhú. Či už išli za prácou, za obchodom alebo za rodinou. Mesiac sa zrkadlil na rozvlnenej hladine Váhu, v zákutiach kŕkali žaby.*



Rudolf sa pomaly chystal priviazať plť o ťažký dubový klát na brehu, keď za chrbtom začul udychčaný hlas starého kamaráta Michala. Ten držal v ruke lampáš, ktorý mu osvecoval tvár, druhou rukou si clonil oči pred ostrým svetlom sviečky. Ešte poprosil prievozníka, či by ho mohol previezť na druhý breh. Ten sa dosť zdráhal, nechcelo sa mu veru v takej tme znova plť ťahať na vodu a aj prúd sa mu veľmi nepáčil. No nechal sa prehovoriť. Keď už boli na plti, zrazu sa Váh akosi prudšie rozbehol, vlny špliechali naokolo, plť sa rozknísala a Michal nešťastnou náhodou či únavou spadol do rieky. Pltník sa mu snažil všemocne pomôcť, ale po chvíli ho Váh úplne pohltil. Márne sa pltník snažil Michala hľadať, Váh ho viac nevydal. So strachom a smútkom sa vrátil domov. Michalovo telo sa nikdy nenašlo.

Niekoľko dní prievozník neprevážal ľudí. Aj oni sa báli, aby ich nepostihol taký osud. Ale život išiel ďalej a pltník sa znova vrátil k svojmu remeslu. Jedného večera, keď sa už zotmelo a prievozník sa chystal opäť domov, začul z opačného brehu Váhu krik: „Rudo, pod' ma previezť!“ Neveril vlastným ušiam. Na druhom brehu zazrel postavu s ožiarenou tvárou, zacláňajúc si rukou oči. To, či bola tvár ožiarená lampášom, alebo to bol nejaký príznak, si Rudolf ani nestihol uvedomiť. Vzal nohy na plecia a utekal domov, čo mu sily stačili. Nikdy viac nezostával na Váhu až do tmy, lebo sa hovorilo, že ten príznak so žeravou tvárou a rukou tam mátal po nociach dlhé roky. Ľudia si až podnes myslia, že to bol Michalov duch.

Matej Babečka, 6.ročník

### **DVANÁSTĽ DRAHOVSKÝCH JAZIER**

Bol raz jeden rytier, ktorý býval v Drahovciach. Tomuto rytierovi menom Matúš sa páčila princezná Jasmína z Tematinského hradu. Ale nemohol si ju len tak vziať za ženu. Musel prejsť skúškou, aby mu to kráľ dovolil.

Každý deň nad ňou rozmýšľal. A rozmýšľal aj nad odvážnym skutkom, ktorým by kráľa presvedčil, aby mu dovolil oženiť sa s ňou.

Jedného dňa na prechádzke započul dve vdovy, ako sa rozprávajú.

„Pamodaj šťastia, milé dámy!“ pozdravil Matúš.

„Pamodaj aj tebe, Matúško!“ uškrnuli sa a hneď mu aj oznámili najnovšiu správu: „Vieš o tom, že princeznú uniesol drak?“

„Prepánajána! Nevieť!“ zľakol sa Matúš tak, že zbledol. „Čo keď je to možnosť, ako ukázať kráľovi, že som hodný princeznej?“ povedal si v duchu. Porúčal sa vdovám a odišiel. Hoci bol rytier, nemal meče. Tak či tak mu to bolo jedno a šiel do drahovského hája, tam, kde sú dnes jazera. Zbadal veľkého draka, ktorý chrlil oheň.

„Čo tu robíš, človeče?“ spýtal sa drak.

„Prišiel som zachrániť princeznú!“ odvetil Matúš.

„Zomrieš!“ skríkol drak a začala chrliť oheň.

„Počkaj, nezabíjaj ma!“ vystrašene povedal Matúš.

„Dobre, nezabijem, ak uhádneš, kde je princezná a na čo sa premenila. Ak uhádneš, odídem a princezná je tvoja. No ak neuhádneš, zaraz ťa zožeriem!“

„Dobre teda,“ súhlasil Matúš.

Dohodli sa, že sa zajtra vráti a odpovie drakovi na jeho otázky. No Matúš sa namiesto odchodu skryl za krik a pozoroval draka. Videl, že drak premenil princeznú na rybu a vyhrabal dvanásť dier, do ktorých napustil vodu a hodil do nich rybičku.

Na druhý deň prišiel Matúš za drakom a takto mu povedal:

„Princezná je premenená na rybku a je ukrytá v dvanástom jazere.“

Drak sklamane odčaroval princeznú a odišiel. Matúš si princeznú vzal za ženu a jazera v Drahovciach sa nám zachovali dodnes.

Lesana Behanová, 6. ročník

### **ZÁHADNÝ KRIK Z JÁGERNE**

Pred stovkami rokov žilo v Drahovciach jedno dievča. Toto dievča bolo veľmi krásne a malo množstvo nápadníkov. Spomedzi všetkých záujemcov si dievča vybralo krásneho mladého muža,

ktorému sa slúbilo. Ostatných mužov veľmi nahnevalo, že si nevybrala niektorého z nich. Celý večer sedeli v krčme a zapíjali svoj žiaľ. Dievčina mala rada nočné prechádzky, a tak sa aj dnes rozhodla, že sa pôjde prejsť. Keď sa prechádzala, nebolo vonku ani živej duše. Muži z krčmy sa rozhodli, že už pôjdu domov. Ako sa poberali domov, pri skládke drevenej gulatiny pripravenej na odvoz, stretli krásnu dievčinu. Muži boli najskôr milí a snažili sa s dievčinou porozprávať, ale ona nemala záujem o rozhovor. Veľmi sa nahnevali a začali ju biť. Zhodili ju na zem a zneuctili ju. Dievčina volala o pomoc, no nikto ju nepočul. Po tomto ohavnom čine ju zavraždili. Utekli a nikdy sa ich nepodarilo nájsť. Na mieste, kde dievčinu zavraždili, bolo každý večer počuť kvílenie a volanie o pomoc.

Preto dali obyvatelia Drahoviec miesto, kde dievčinu našli zavraždenú, posvätiť. Preniesli sem sochu sv. Anny. Ľudia sa soche chodili klaňať a modliť sa k nej. Každý deň nosili do lesa čerstvé kvety, aby dievča našlo vytúžený pokoj. Po čase kvílenie ustalo a už ho nebolo nikdy počuť.

Filip Pápež, 7. ročník

### **DUCH PRI ZVONICI**

Žil raz jeden muž menom Jozef, ktorý sa dostal do problémov a vyrobil si veľký dlh. Jedného dňa sa zlodej Jozef vlámal do domu, ktorý patrilo bohatej rodine. Ukradol odtiaľ niekoľko vecí, no na zaplatenie jeho dlhu to nestačilo. Preto sa rozhodol v tejto činnosti pokračovať. Jeho ďalším cieľom sa stala rodina Amnézovcov.

Jozef mal všetko dôkladne naplánované. V noci, keď pán Amnéz nebol doma, vlámal sa mu do domu. Bral odtiaľ všetko, čo mu prišlo pod ruky. Od zlatých mincí až po vzácne šperky. Vstúpil do poslednej miestnosti domu, pretože si myslel, že v nej nikto nie je. No Jozef sa prerátal. V miestnosti bola pani Amnézová. Tá Jozefa uvidela a on začal utekať. Prešlo pár týždňov a po Jozefovi nikto nepátral. Myslel si, že sa na daný incident zabudlo. Rodina Amnézová to mala však všetko dobre premyslené. Vôbec po Jozefovi nepátrali, pretože chceli, aby sa prestal ukrývať a opäť sa pokúsil o vlamanie. Presne tak sa aj stalo. Keď sa Jozef snažil vniknúť do domu Amnézovcov, z krikov naňho skočila stráž pána Amnéza.

Jozefa dali do veľkého vreca a odniesli ho k zvonici. Tam ho zavraždili a hodili do kanála. Práve v tej chvíli na zvonici odbili jedenásťkrát, čo značilo, že je jedenásť hodín. Odvtedy sa každú noc o jedenástej hodine pri zvonici objavoval duch Jozefa a kričal od bolesti. Okolo chodiaci ľudia si na tom mieste klakajú a modlia sa za ducha, ktorý nemôže nájsť pokoj.

Milan Valovič, 7. ročník

### **POVEŠŤ O NÁZVE DRAHOVIEC**

Kedysi dávno sme žili na brehu rieky Váh v osade Baková. Bola to malá osada a našim najbližším susedom bola dedina Drahóc, ležiaca západným smerom od nás. Podmienky na život boli ťažké a prežitie našich rodín záviselo od chovu dobytku, oviec a pestovania rôznych plodín. Najťažšie boli roky, keď sme o úrodu prišli kvôli záplavám rieky Váh. Často sme stáli pred rozhodnutím, či má význam žiť v tejto Bohom skúšanej zemi.

Obyvatelia stále častejšie odchádzali žiť do iných osád, no nie každý mal na to, aby si kúpil novú roľu a domček na bývanie. Najlepšia a srdcu najbližšia bola pre nás obec Drahóc, kde neboli naše majetky a úroda pustošená záplavami. Ale také drahé ovce, dobytok alebo kúsok role neboli široko-daleko. Božská priazeň nás však opustila v roku 1773, kedy povodeň odniesla úplne všetko a my sme si ratovali holé životy. Voda pohltila celú obec Baková a aj naše posledné nádeje na život v nej. Všetci sme odišli žiť do obce drahých oviec, zvierat a pozemkov.

Čas plynul a naše generácie zrástli s novou obcou, ktorú nám určil osud. Jej názov sa menil, ale názor na drahý dobytok a ovce zostal. Preto sa od roku 1930 volá Drahovce a je aj domovom ducha obyvateľov zaniknutej obce Baková. Takto sme sa aj my, prisťahovalci z dávnych čias, podieľali na pomenovaní našej spoločnej obce Drahovce.

Samuel Karaba, 7. ročník

# DEŇ ZEME

Každoročne presne 22. apríla si pripomínáme Deň Zeme. Ide o ekologicky motivovaný sviatok upozorňujúci ľudí na dopady ničenia životného prostredia a zároveň podnecujúci k diskusiám o možných riešeniach. Taktiež by sme si mali uvedomiť, že zemské zdroje nie sú nevyčerpatel'né a je dôležité chrániť ich aj pre budúce generácie. My v Drahovciach sme si tento významný deň pripomenuli tvorbou projektov na zadané témy. Každá trieda dostala za úlohu spracovať informácie o obojživelníkoch – salamandra škvrnitá, mlok bodkovaný, ropucha bradavičnatá, skokan zelený a rosnička zelená. Žiaci sa tejto úlohy chopili s veľkou chuťou a výsledné práce zdobia steny našej školy. Nielen kreatívnou prácou, ale aj fyzickou aktivitou sme prispeli k zlepšeniu nášho životného prostredia. Všetky triedy sa aktívne zapojili do čistenia našej obce tým, že zberali odpadky v jednotlivých častiach dediny.



# EXKURZIA V PLANTEXE

Jednou z ďalších aktivít, do ktorých sa zapojili žiaci našej školy v rámci Environmentálneho týždňa, bola aj exkurzia vo firme Plantex dňa 19. 4. 2017. Napriek chladnému a miestami aj daždivému počasiu sme vďaka odbornému výkladu pani Štorkovej získali množstvo zaujímavých informácií.

V úvode sme sa dozvedeli základné údaje o firme. Leží 13 km od Piešťan, na rozlohe 100 ha a zaoberá sa predovšetkým pestovaním jablák, v menšej miere sliviek, jahôd a broskýň. Okrem ovocných sádov majú aj ovocné škôlky a záhradné centrum.

Ako prvé sme navštívili záhradné centrum. Počas prehliadky sme videli ihličnaté aj listnaté stromy (okrasné, úžitkové), bylinky, trvalky, okrasné kríky, bobuľoviny, jahodové sadenice a mnohé iné.

Naša prehliadka pokračovala návštevou ovocného sadu. Videli sme protimrazové a protiľadovcové opatrenia (siete, parafínové sviece). Dozvedeli sme sa, prečo je také dôležité chrániť práve zakvitnuté jablone proti mrazu a aký vplyv by malo ich prípadné poškodenie na úrodu. Zistili sme, že väčšina prác sa robí manuálne. Každé ráno je pripravených okolo sto robotníkov, aby pomohli dobrej úrode. Zistili sme, ako bojujú proti škodcom a akú nezastupiteľnú úlohu majú včely.

Asi najzaujímavejšou časťou exkurzie bola návšteva skladu. Videli sme, ako sa triedia jablká, ako plávajú na vode, aby sa nepoudierali a ako sa na linke prepravujú do veľkoobjemových dební. Boli sme v komore, kde jablká vydržia celú zimu vďaka tomu, že sa z nej vyťiahne vzduch.

Potom sme mohli navštíviť predajňu, kde si mnohí kúpili chutné ovocie, džemy alebo ovocné šťavy. Na záver sme ako darček dostali ovocné šťavy a čerstvé jablká, ktoré sme si po návrate do školy vychutnali. Zistili sme, že firma Plantex nás pravidelne zásobuje školských ovocím.

Mgr. Lenka Vančová



# SVÄTOPLUKOVO KRÁĽOVSTVO OŽÍVA

Matica slovenská v spolupráci so ZŠ s MŠ kráľa Svätopluka Šintava vyhlásili už VIII. ročník celoslovenskej súťaže s názvom Svätoplukovo kráľovstvo ožíva. Cieľom súťaže je povzbudiť žiakov k budovaniu národnej hrdosti a vlastenectvu a venovať pozornosť významným historickým medzníkom. Deti z našej školy sa zapojili do súťaže svojimi výtvarnými a literárnymi prácami. Prinášame výber najlepších literárnych ukážok.

## *Svätopluk a ja*

*„Crrrrnnn,“ zazvonilo na začiatok hodiny dejepisu. Je to môj obľúbený predmet. Vlastne: Ahojte! Volám sa Vlado a chodím do jednej z mnohých základných škôl v Nitre.*

*Prásk, zabuchli sa dvere a dnu vstúpil učiteľ. „Tak, a máme tu Svätopluka,“ nadšene povedal. To je jedno z mojich obľúbených učív. „Svätopluk pochádza z obdobia...“ vysvetľoval učiteľ a ja som ho počúval so zatajeným dychom. Crrrrnnn, zazvonilo na koniec hodiny a išiel som na toaletu. Ako som vykukol z triedy, uvidel som otvorené dvere do zakázanej knižnice. Pozrel som sa dnu a zbadal som tajnú literatúru z biológie, chémie a ostatných predmetov, ale najviac ma zaujalo oddelenie histórie. „Dúfam, že to nebude nikomu prekážať,“ povedal som si v duchu.*

*Ako som tak prstom chodil po zaprášených policiach, môj zrak sa zameral na knihu s názvom Pravda o Svätoplukovi. Otvoril som knihu asi v polovici, kde bol nápis Svätopluk odzadu. Prečítal som ho a neuveríte, čo sa mi stalo. Tá kniha ma doslova a do písmena vtiahla. Prebral som sa na krásnej lúke. „To bol sen?“ pomyslel som si. Ale nevyzeralo to tak. Tam, kde som sa nachádzal, neboli žiadne diaľnice, paneláky ani autá, iba poľná cestička, zeleň a čerstvý vzduch. Prechádzal som sa a hľadal som človeka, ktorý by mi pomohol, keď sa vtom ozvalo: „Pomóóó!“ Utekal som za hlasom cez veľké kry a stromy, až kým som sa neocitol na okraji priepasti, kde sa z posledných síl držal človek v historickom kostýme. „Počkaj, pomôžem ti,“ chytil som ho za ruku a ťahal, čo to dalo, kým som ho nevytiahol. Obaja sme si od únavy ľahli do trávy. „Pán Boh ti zaplať, dobrý človeče,“ d'akoval mi cudzinec. „Ako sa voláš?“ spýtal sa ma. „Ja som Vlado, a ty?“ „Ja som Svätopluk.“*

*Až teraz som to pochopil. Tá kniha ma teleportovala do čias kniežata Svätopluka. „Chlapče, si v poriadku?“ zvedavo sa ma spýtal Svätopluk. „Ach, áno!“ odpovedal som. So Svätoplukom som sa ešte chvíľu rozprával a potom ma zaviedol do svojho kniežatstva. Ukázal mi balvan so slovami: „Tu ti vyryjeme poďakovanie za tvoj šľachetný čin, za záchranu môjho života.“ Pravdupovediac, ten balvan sa mi zdal akýsi povedomý. Neskôr mi Svätopluk predstavil svojich troch synov - Mojmíra II., Svätopluka II. a Predslava.*

*Večer ma previedol po kniežatstve, zaviedol ma do svojich komnát a z rozhovorov so mnou usúdil, že by som bol preňho dobrý radcom, preto ma požiadal, aby som mu vymyslel skúšku pre jeho synov. Samozrejme, že som mu povedal o tých troch prútoch.*

*Táto skúška sa mu páčila a na druhý deň si zavolať synov. Tri prúty nikto nezlomil, ale keď si ich rozdelili, každému sa to podarilo. Po skúške sa Svätopluk vybral z komnaty a o chvíľu som išiel za ním aj ja. Ako som vošiel dnu, videl som Svätopluka ležať na posteli a zdalo sa mi, že nedýcha. A mal som pravdu. Svätopluk bol mŕtvy. O niekoľko dní sa konal pohreb a vo vzduchu bolo cítiť napätie. Traja synovia sa začali hádať, ozývalo sa to široko-d'aleko. Išiel som ich zastaviť, keď vtom vybehla z lesa légia Maďarov. Chopil som sa meča, ktorý ležal na zemi a rozpútala sa bitka medzi Maďarmi a Slovanmi. Moje bojové schopnosti boli síce chabé, ale bil som sa, čo to dalo. „Prásk!“ rana do hlavy.*

„Círrrrnn!“ ozval sa zvonček na koniec hodiny dejepisu. Prebudil som sa na lavici. „Ja som zaspal? To bol len sen?“ Vybehol som na chodbu a dvere do zakázanej knižnice boli zamknuté tak ako vždy. Keď som po škole vyšiel von a uvidel som balvan, ktorý tam vždy ležal, spomenul som si na posolstvo od Svätopluka. Prišiel som bližšie a prečítal som poďakovanie za záchranu jeho života. Len som sa usmial a pomyslel som si: „Ja som poznal Svätopluka.“

Dávid Holík, 8. ročník

### **Svätoplukovi synovia**

Kde bolo, tam bolo, v krajine, ktorá bola schovaná pod veľkou horou, kraľoval jeden mocný vládca Svätopluk. V jeho zemi prevládal blahobyt, a to hlavne vďaka jeho múdrosti a spravodlivosti. Svoj ľud miloval a vždy sa k nemu správal s úctou a pokorou. V takomto duchu vychovával aj svojich synov Mojmíra II., Svätopluka II. a Predslava.

V týchto dobách bolo zvykom, že kráľovstvo prevzal najstarší syn, v tomto prípade Mojmír II. Kráľovičovi sa dostávalo najlepšieho vzdelania a učil sa nielen latinčinu, históriu a literatúru, ale aj šerm a jazdu na koni. Ako otec starol, prestávalo mu slúžiť aj zdravie. Cítil, že už sa blíži jeho koniec, a preto sa rozhodol, že vyskúša svojich synov, či pomôžu svojmu najmladšiemu bratovi. Kvôli tomu vymyslel skúšku, v ktorej sa ukáže, ktorý zo synov je správny nástupca.

Na smrteľnej posteli povolal všetkých svojich synov k sebe a povedal im: „Synovia moji, keďže už mi nezostáva veľa času, tak musím určiť svojho nástupcu. Bude to jeden z vás.“ Kráľ pozoroval, ako sa jeho synovia zachovávajú. Dvaja mladší sa začali hádať, ktorý z nich to bude, zatiaľ čo najstarší syn si zachoval chladnú hlavu a povedal: „Dobre otec, sme pripravení skúšku vykonať.“ Svätopluka tieto slová potešili, pretože potvrdili jeho myšlienku, že najstarší syn bude ten správny vládca. Toto mu ale na rozhodnutie, ktorý zo synov zasadne na trón po jeho smrti, nestačilo. Povedal im: „Z jedinej vrby, ktorá rastie v našom kraji, mi prineste tri prúty.“

Synovia nevedeli, kde táto vrba rastie, a preto ju najskôr museli nájsť. Radili sa, kde by tento strom mohol rásť. Prostrednému synovi napadlo, že jediná vrba v kraji je na hore nad ich kráľovstvom. Bratia mu dali za pravdu a vydali sa spoločne na túto horu. Cesta tam bola veľmi skalnatá a nebezpečná. Najmladší brat bol veľmi unavený a stále túžil po odpočinku. Bratia nakoniec privolili a sadli si pod strom. Keď sa blížili k vrcholu, na ktorom rástla obrovská vrba, najmladšiemu bratovi sa na kameňoch pošmykli nohy a začal prudko padať do skalnatej rokliny. Prostredný brat sa zľakol a nebol schopný mu pomôcť. Najstarší brat Mojmír pohotovo priskočil a zachránil život svojmu bratovi. Potom sa konečne dostali na horu a uvideli ohromnú vrbu. Každý odtrhol jeden prút a svorne sa vydali na cestu domov.

Po ceste späť, keď už pokojne kráčali do svojho domova, ich napadol veľký orol a zaútočil na nich. Prostredný brat sa rýchlo zohol a hodil do orla kameň, ktorý ho trafil presne do krídla. Zranený orol odletel a bratia sa vrátili k svojmu otcovi. Unavení a vyhladovaní predstúpili pred neho. Ten zobral tri prúty a spýtal sa: „Ako sa vám, synovia moji, darilo?“ Oni mu začali rozprávať, čo sa im po ceste prihodilo. Otec pozorne počúval a povedal: „Budeš to ty, Mojmír, ktorý sa staneš mojim nástupcom.“ Z prinesených prútov urobil viazaničku, ktorú postupne podával svojim synom. Chcel od nich, aby sa ju pokúsili zlomiť, no žiadnemu z nich sa to nepodarilo. Potom viazaničku rozdelil na tri prúty a každému podal jeden. Teraz už prúty každý z nich ľahko rozlomil. Jeho posledné slová boli: „Ak budete žiť svorne a budete si pomáhať, budete takí silní, ako tá viazanička. Ak sa však rozdelíte a budete sa hádať o majetok, každý nepriateľ vás ľahko premôže a vy zahyniete.“

Otec poslednýkrát vydýchol a zomrel. Bratia si tieto múdre slová zobrali k srdcu a žili svorne, držali pokope a ich ríša vďaka tomu rozkvitla aj naďalej a oni žili šťastne a spokojne až do smrti.

Milan Valovič, 7. ročník

### **Svätopluk**

*Najskôr bol nitrianskym vojvodcom,  
neskôr sa stal aj jeho vládcom.  
Troch synov mal  
a dve ženy si vzal.*

*Bol neobmedzený kráľ  
a zabiť ho chcel Rastislav.  
On však Rastislava Frankom dal,  
no nakoniec sa aj on vzdal.*

*Frankovia obsadili Veľkú Moravu,  
treba urobiť veľkú nápravu!  
Vzbúrila sa celá krajina,  
nebodaj bliži sa vojna!*

*Bojovali všetci tvrdo,  
no tváril sa pri tom hrdo.  
Veľká Morava je v našej moci,  
Frankom už niet pomoci.*

*Nastal však ten osudný deň,  
kráľ zomiera, rozplýva sa sen.  
Sen o jednotnej ríši s jedným vládcom,  
problémom bola hádka troch chlapcov.*

*Otec tri prúty im dal  
a všetkým horlivo vysvetľoval.  
Že spolu všetko zvládnú,  
a ak bude každý sám, tak padnú!*

*Synovia sa prehovoriť nedali  
a neustále sa spolu hádali.  
Pravdivá bola mylná vrava,  
mizne im pred očami Veľká Morava.*

*Synovia plačú, Morava už nie je,  
a otec sa z výšky na nich smeje.  
Stratili ríšu, meč aj luk,  
všetko, čo im dal kráľ Svätopluk.*

*Nikola Ščipáková, 9. ročník*

### **Svätopluk**

*Svätopluk bol mocný kráľ,  
keď svoj život dožíval,  
ku sebe si privolal  
synov, ktorých miloval.*

*Tu im podal prúty troje:  
„Nože zlomte, deti moje!“  
Jak lámali, tak lámali,  
rozlomiť ich nevládali.*

*Spletené prúty mali veľkú silu,  
no keď ich rozplietol o malú chvíľu,  
prelomiť sa dali ľahučko.  
Svätopluk k nim prehovoril tichučko:*

*„Synovia moji, poviem vám len jedno,  
ďalším životom kráčajte spolu vedno.  
Lebo iba všetci spolu silu máte,  
pred nepriateľom sa ľahšie ubránite.*

*Ivan Habr, 8. ročník*

### **Svätopluk**

*Svätopluk – synovec Rastislava,  
ej, to bola riadna sláva.  
Ženičky on mal dve,  
asi sa nevedeli hrať na tablete.  
Rastislava vydal Frankom,  
nebolo to ževraj tankom.  
Stal sa vládcom Veľkej Moravy,  
boli z toho veľké oslavy.  
Jeho skromná firmička  
vymenila mrkvu za tričká.  
V Nitre zriadil biskupstvo  
a mal veľké potomstvo.  
Svätopluk troch synov mal,  
k sviatku im iPhone sedmičku daroval.  
Tri prúty im zlomiť dal,  
nik z nich ich však nezdolal.  
Každému dal jeden prútik,  
zlomili ich ako fúzík.  
Korunu na hlave mal najstarší syn,  
vládol v krajine ako veľký king.*

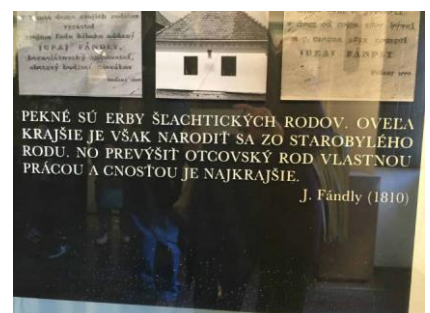
*Šimon Gabriš, 6. ročník*

# LITERÁRNO – DEJEPISNÁ EXKURZIA

Spoznať nielen literárnu činnosť, ale aj život významných slovenských osobností, ktoré ovplyvnili kodifikáciu nášho materinského jazyka a zároveň obohatili slovenskú knižnicu o dôležité diela, sa rozhodli naši ôsmaci a deviataci pod vedením pani učiteľky Saganovej a Vančovej.

Dňa 10. 5. 2017 navštívili faru v Dolnom Dubovom, kde strávil svoje najplodnejšie literárne obdobie Jozef Ignác Bajza, autor prvého slovenského románu pod názvom René mládenca príhody a skúsenosti. Deti sa dozvedeli veľa nového o jeho spisovateľských aktivitách, o sporoch s Jurajom Fándlym, pozreli si pracovňu zariadenú originálnym dobovým nábytkom, v ktorej písal svoje diela. Ďalšou zastávkou bola fara v obci Naháč, kde pôsobil Juraj Fándly. Okrem zaujímavostí zo života Juraja Fándlyho videli deti aj dobové kroje, pracovné nástroje, dopravné prostriedky, herbár. Do dnešných dní rastie a rodí plody jablôň, ktorá je zasadená pri miestnej základnej škole a vyšľachtil ju samotný Juraj Fándly. Cenné informácie získali žiaci aj o neďalekom Kláštore sv. Kataríny, tzv. Katarínke, z ktorej je dnes už len zrúcanina. Nakoniec sa ešte zastavili v pamätnej izbe Jána Hollého v Dobrej Vode. Tu sa dozvedeli, ako vyzerali posledné roky života tohto slovenského veľikána, ktoré tu prežil. V pamätnej izbe sa nachádza jeho busta, ukážky najvýznamnejších diel a obraz z návštevy štúrovcov. Ľudovít Štúr, Jozef Miloslav Hurban a Michal Miloslav Hodža prišli za Jánom Hollým do Dobrej Vody, aby im dal požehnanie ku kodifikácii slovenčiny.

Deti si odniesli z tejto exkurzie veľa informácií, ktoré využijú nielen na hodinách dejepisu a literatúry, ale si obohatia aj svoj všeobecný rozhľad.





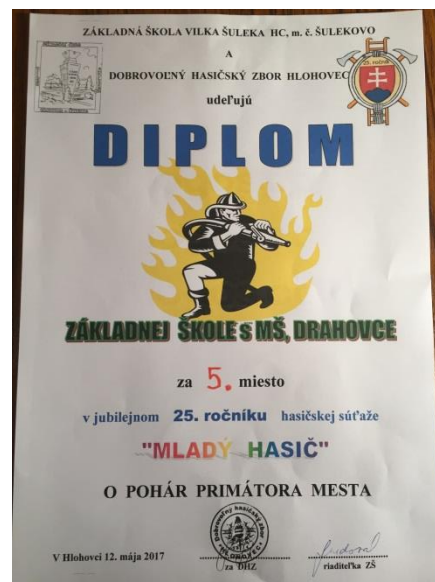
# ŠPORTOVÉ ÚSPECHY

## MAJSTROVSTVÁ PIEŠŤANSKÉHO OKRESU VO FLORBALE

Ministerstvo školstva, vedy a výskumu a športu SR, Okresný úrad v Trnave v spolupráci s Centrom voľného času AHOJ v Piešťanoch zorganizovali v priestoroch Gymnázia Pierra de Coubertina v Piešťanoch okresné kolo športovej súťaže vo florbale. 29. 3. 2017 súťažili starší žiaci, 30. 3. 2017 si svoje sily zmerali staršie žiačky. Našu školu reprezentovali chlapci Matej Babečka, Lukáš Cesnek, Matúš Gabriš, Erik Jánoš, Ľubomír Karaba, Marek Kosa, Adrián Šúst, Filip Zivčák, z dievčat Mária Bieliková, Tímea Brezovská, Dominika Brezovská, Veronika Brezovská, Nikola Cesneková, Bibiána Čapušková, Laura Dzurová, Paulína Karabová, Ema Mária Kocianová a Mária Matejčíková. V napínavých vzájomných zápasoch sa nakoniec podarilo našim dievčatám vybojovať bronzové miesto, družstvo chlapcov skončilo na šiestej priečke. Touto cestou im srdečne gratulujeme a ďakujeme za úspešnú reprezentáciu našej školy.

## SÚŤAŽ MLADÝ HASIČ

Základná škola Vilka Šuleka Hlohovec a Dobrovoľný hasičský zbor v Hlohovci zorganizovali jubilejný 25. ročník hasičskej súťaže s názvom Mladý hasič. Dňa 12. 5. 2017 sa v Hlohovci zišli súťažné tímy z jednotlivých základných škôl a bojovali o pohár primátora mesta. Spomedzi 22 základných škôl sa žiaci našej školy – Martin Janovský, Ľubomír Karaba z 8. ročníka, Adrián Šúst a Matúš Gabriš z 9. ročníka – umiestnili na krásnom 5. mieste. Srdečne blahoželáme!



## FUTBAL CUP

Dňa 19. 5. 2017 Centrum voľného času AHOJ v Piešťanoch usporiadal školské majstrovstvá okresu v Malom futbale starších žiačok – FUTBAL CUP. Do tejto súťaže sa zapojil aj tím z našej školy v zložení –Mária Bieliková, Tímea Brezovská, Dominika Brezovská, Veronika Brezovská, Nikola Cesneková, Adriana Heráková, Paulína Karabová, Mária Matejčíková a Shady Orišeková. Dievčatá dokázali vybojovať 3. miesto. Za tento výborný športový výkon a úspešnú reprezentáciu školy im ďakujeme.



# ŠKOLA V PRÍRODE

V dňoch od 22. 5. – 26. 5. 2017 absolvovalo 20 detí z prvého stupňa pod vedením p. učiteliek Rehákovej, Hazuchovej a Buzikovej Školu v prírode Fantázia v Starej Myjave. V doobedňajších hodinách prebiehalo vyučovanie a po poobedňajšom oddychu sa od 14:30 začínali rôzne zaujímavé aktivity. Mohol si vybrať naozaj každý, od jazdy na koni alebo štvorkolke, cez počítačové hry, lezeckú stenu, športové aktivity, výtvarné dielne, tanečnú školu, skákanie na trampolíne až po člňkovanie na vodnej nádrži. V ďalšej časti popoludnia sa deti venovali zábavným a športovým hrám. Strava bola vynikajúca, deťom veľmi chutilo a po dobrej večeri sa zabávali v kine Fantázia, na večernom programe, po ktorom nasledovala diskotéka do 21:00. V rámci večerného programu prebiehali talentové súťaže, súťaž Miss a Missák, v ktorej na 2. mieste uspel Nikolas Masaryk z 3. B. Vo štvrtok si deti s pani učiteľkami urobili výlet na Minifarmu do Lubiny, kde žijú rôzne miniatúrne klasické hospodárske zvieratá ako ovce, kozy, kone, kravy, oslíkovia, prasiatka, kačky, husi, sliepky, ale i lamy. Najväčším zážitkom však bola večerná opekačka v predposledný večer, po ktorej sa deťom vôbec nechcelo ísť spať. Týždeň uplynul rýchlo ako voda a všetci sa spokojní a plní nových zážitkov vrátili domov.



# DOPRAVNÉ IHRISKO

Všetky deti by mali vedieť, ako sa treba správať, keď sú účastníkmi dopravnej premávky, či už idú na bicykli, alebo prechádzajú pešo cez priechod pre chodcov. Preto boli v dňoch 29. 5. 2017 (tretiaci a štvrtáci pod vedením p. učiteliek Drobnej, Papovej a Buzikovej) a 30. 5. 2017 (prváci a druháci pod vedením p. učiteliek Hazuchovej a Pažitnej) žiaci z našej školy poučení v rámci dopravnej výchovy na dopravnom ihrisku vo Vrbovom pri vodnej nádrži Čereneč. Dopravná výchova pozostávala z dvoch častí – teoretickej a praktickej. V rámci teórie sa deti naučili poznávať základné dopravné značky, dozvedeli sa, ako sa majú správať, keď sú chodcami či ako správne jazdiť na bicykli. V praktickej časti si mohli otestovať svoje vedomosti a zručnosti na bicykloch a štvorkolkách na vyznačených križovatkách, semaforochoch a kuželoch.



## ZBER PAPIERA

Od 15. 5. 2017 do 19. 5. 2017 prebiehal u nás v škole jarný zber papiera. Spoločnými silami sme nazbierali 7 471 kg. Podľa priemeru prineseného papiera na jedného žiaka sa na prvom mieste umiestnili žiaci 6. ročníka, ktorým sa podarilo doniesť 1103 kg. Druhé miesto obsadila trieda 3. B, žiaci priniesli 856 kg a tretie miesto získali prváci, ktorí nazbierali 832 kg. Druhákovi sa podarilo nazberať 744 kg, 3. A 723 kg, štvrtákovi 679 kg, piatakovi 757 kg, siedmakovi 643 kg, ôsmakovi 764 kg a deviatakovi 370 kg. Sme radi, že aj týmto spôsobom môžeme prispieť k obnove a zlepšeniu životného prostredia.

# MEDZINÁRODNÝ DEŇ DETÍ

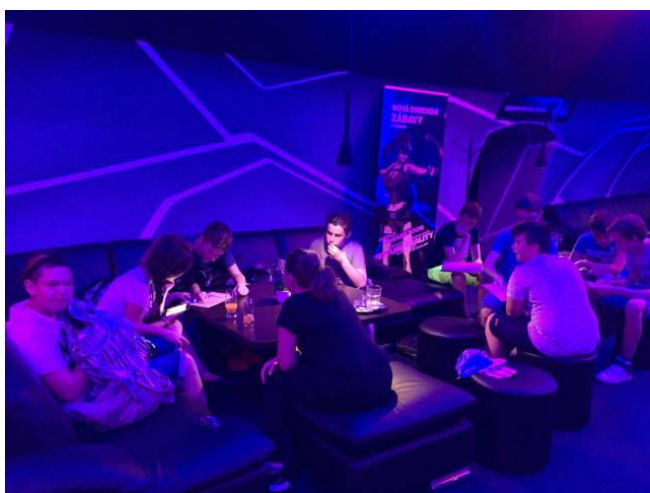
Deň, označený v kalendári dátumom 1. jún, je venovaný oslave detstva a nám – deťom. Inak tomu nebolo ani v piatok 2. 6. 2017 v našej škole. V rámci oslavy Medzinárodného dňa detí pre nás deviataci pod vedením pani učiteľky Saganovej a Reháčkovej pripravili stanovišťa, kde sme museli splniť rozličné úlohy. Ešte predtým, ako sa začali súťažné disciplíny, sme mali čas, ktorý sme využili na pomalovanie tváří, deti druhého stupňa maľovali mladšie deti. Veselo pomalovaní sme sa mohli vrhnúť na spĺňanie jednotlivých disciplín. Ako prvé sme museli absolvovať beh s lyžičkou. Potom sme sa rozdelili do dvojíc a so zviazanými nohami sme prebehli stanovenú trasu. Na ďalšom stanovišti sme triafali loptičky do šašových úst. Následne sme bežali s loptou cez prekážky. Ďalšou úlohou bolo hádzanie lopty do košov. Zábavnou disciplínou bolo trafiť sa perom priviazaným cez pás do pripravenej fľaše. Nasledoval prechod cez stan spojený s absolvovaním prekážkovej dráhy. S radosťou sme sa pustili do súťaže v chôdzi na chodúľoch a potom do skákania s balónom, ktorý sme museli udržať medzi kolenami. Vo dvojiciach sme plnili ďalšiu úlohu – vytvorili sme „živý“ fúrik a prebehli určenú dráhu. Ešte nás čakalo kreslenie ústami a poslednou úlohou bolo hádzanie kruhov na kolíky. Všetky deti, ktoré úspešne zvládli všetky stanovišťa, boli odmenené sladkými maškrtami a svoj deň si naplno užili.



# ŠKOLSKÉ VÝLETY

S blížiacim sa koncom školského roka sú neodmysliteľne spojené aj koncoročné výlety. Piataci, siedmci a ôsmaci ten svoj absolvovali 13. 6. 2017 pod vedením p. učiteliek Saganovej, Vančovej a Bokorovej. Najprv navštívili Smolenický zámok, kde si prezreli nielen interiér, ale mali možnosť pokochať sa krásnymi výhľadmi zo zámockej veže.

Potom pokračovali v ceste do Trnavy. Prvou zastávkou bola Laser Aréna, kde si deti užili jedinečnú zábavu v podobe hry na dva tímy, ktoré bojovali proti sebe a cieľom bolo zasiahnuť laserom nepriateľa z protihráčskeho družstva. Skákanie na lane, lozenie po dreveno-lanových mostoch, sieťach a zdolávanie rozličných ďalších prekážok si mohli žiaci vyskúšať v Lanovom centre. Po adrenalínových aktivitách nasledoval hodinový rozchod v zábavno-nákupnom centre City Aréna. Deťom sa výlet páčil a domov odchádzali plní nových zážitkov.



V nasledujúci deň 14. 6. 2017 sa vybrali na koncoročný výlet šiestaci pod vedením pani učiteliek Majerníkovej a Bokorovej. Ich cesta viedla do hlavného mesta - Bratislavy. V Slovenskom národnom múzeu si prezreli výstavu s názvom Giganty ľadovej doby. Išlo o výstavu trojrozmerných rekonštrukcií gigantických živočíchov v skutočnej veľkosti, ktoré žili pred tisíckami rokov. Potom svoje kroky nasmerovali do Medzinárodného domu umenia pre deti BIBIANA, kde videli interaktívnu výstavu s názvom Okohra. Tu mali možnosť stať sa prieskumníkmi a overiť si, čo vidia v skutočnosti a čo je len očná ilúzia. Po peknej prechádzke cez Most SNP si urobili krátky rozchod v Auparku. Následne ich autobus zaviezol do nákupného centra Bory Mall, kde si otestovali svoje orientačné schopnosti v Labyrinte. Čakala ich dobrodružná cesta chodbami a tajomnými miestnosťami Labyrintu a veľa ďalších zábavných úloh. Aj v Bory Mall mali deti možnosť urobiť si krátku prestávku na občerstvenie. Celý výlet dopadol na jednotku a deti boli spokojné a radi by si podobnú akciu zopakovali.

V ten istý deň ako šiestaci, boli v Bratislave na výlete aj deviataci pod dozorom p. učiteľa Jošta a p. učiteľky Pažitnej. Ako sa im páčilo v hlavnom meste a ako výlet prebiehal si prečítate v nasledujúcich riadkoch:

*„Po príchode do Bratislavy sme mali krátky rozchod v Eurovei. Potom sme zamierili k prístavu. Po zakúpení lístkov sme nastúpili na loď, na ktorej bolo super a plavbu sme si užili. Potom sme sa prešli po meste a potom sme mali dvojhodinový rozchod.“* (Nikola Ščipáková)

*„Náš posledný koncoročný výlet sa uskutočnil do Bratislavy. Vlak nás odviezol na hlavnú stanicu. Potom sme sa dostali s MHD do centra. Tam sme mali polhodinový rozchod. O pol jedenástej sme sa presunuli do prístavu, kde sme nastúpili na vyhlídkovú plavbu po Dunaji. Hodinu sme sa prechádzali a spoznávali historické námestie Bratislavy. Nakoniec sme mali takmer dvojhodinový rozchod v Eurovei. Aj napriek tomu, že sme boli všetci unavení, výlet bol super.“* (Ema Kocianová)



*„14.6.2017 sme sa vybrali na koncoročný výlet so spolužiakmi a učiteľmi do Bratislavy. Cestovali sme vlakom na hlavnú stanicu. Boli sme na lodi po Dunaji a videli sme z nej veľkú časť Bratislavy. Keď sme vystúpili z lode, prešli sme pešo na námestie. Odtiaľ nás učitelia nechali nakupovať dve hodiny v Eurovei. Nakoniec sme všetci nasadli na vlak domov.“* (Veronika Brezovská)



*„Po príchode do Bratislavy sme nastúpili do MHD. Vysadli sme pri Eurovei, v ktorej sme mali menší rozchod. Potom sme sa previezli loďou po Dunaji. Keď sme vystúpili z lode, išli sme k Prírodovednému múzeu a do parku. Potom sme sa vrátili do Eurovei, kde sme mali dvojhodinový rozchod. Výlet podľa mňa dopadol celkom dobre.“* (Erik Jánoš)

# ECO TOUR V PIEŠŤANOCH

Dňa 15. 6. 2017 dostali žiaci 5., 6. a 7. ročníka príležitosť vidieť koncert s environmentálnou tematikou s názvom ECO TOUR, ktorý sa konal v priestoroch Elektrárne v Piešťanoch. Thomas Puskailer a Martin Madej boli nielen spevákmi a tanečníkmi, ale aj sprievodcami celým programom, v ktorom sa deti dozvedeli nové poznatky o separovaní odpadov, šetrení vodou či elektrickou energiou. Známe populárne piesne doplnené o poučné texty pomohli deťom zapamätať si tie najdôležitejšie informácie z environmentálnej oblasti.

V rámci programu si taktiež mohli vypočuť zo záznamu názory na separáciu odpadu od známych osobností, ako Adela Banášová, Matej „Sajfa“ Cifra, Juraj Kemka, Lukáš Latinák, Daniel Dangel, Celeste Buckingham, Petra Polnišová, Nela Pocisková, Roman Pomajbo, Ego či Tomy Popovič. Na záver si vybraní žiaci otestovali novonadobudnuté vedomosti v zábavnom kvíze, na konci ktorého boli odmenení peknými tričkami. Thomas a Martin boli veľmi milí, ústretoví aj po skončení programu, kedy nasledovala autogramiáda, všetkým deťom ochotne rozдали svoje podpísané fotografie. Touto cestou ďakujeme Elektrárni Piešťany za možnosť zúčastniť sa na takomto zmysluplnom projekte.



# NAŠI DEVIATACI



Milí deviataci,  
veľmi rýchlo uplynulo deväť rokov, ktoré ste prežili v našej základnej škole. Pevne veríme, že poznatky, ktoré ste nadobudli, využijete pri ďalšom štúdiu na stredných školách.  
Prajeme vám veľa úspechov, nech plány, ktoré máte, vyjdú presne podľa vašich predstáv a nech sa zaradíte do tak dobrých kolektívov, akým ste boli počas vášho štúdia na základnej škole.  
Všetko dobré!

